

РАХУНКОВА ПАЛАТА

РІШЕННЯ

23 червня 2026 року

№ 19-5

Київ

Про розгляд Звіту про результати аудиту діяльності (ефективності) на тему "Управління повенями – оцінка використання гідрометеорологічних даних для готовності до катастроф"

Відповідно до статті 98 Конституції України, статей 7, 25, 26, 35, 36, 37 і 39 Закону України "Про Рахункову палату" розглянуто Звіт про результати аудиту діяльності (ефективності) на тему "Управління повенями – оцінка використання гідрометеорологічних даних для готовності до катастроф".

За підсумками розгляду Рахункова палата

ВСТАНОВИЛА:

Система управління повенями в Україні має нормативне та організаційне підґрунтя, однак її спроможність діяти на випередження є обмеженою і не забезпечує повною мірою мінімізацію наслідків повеней для населення, територій та довкілля.

Попри наявність планів, відповідальних органів, гідрометеорологічної мережі, протипаводкової інфраструктури, систем оповіщення та визначення механізмів реагування, їх практична результативність обмежена недостатньою інтеграцією, фізичним зношенням, критичним станом інфраструктури, низьким рівнем виконання запланованих заходів і неповною готовністю до реагування на місцевому рівні.

Система отримання та використання гідрометеорологічних даних лише частково сприяє мінімізації наслідків повеней, оскільки попередження про небезпечні явища не завжди є достатньо завчасними, деталізованими та не завжди трансформуються у превентивні управлінські рішення. Протипаводкова інфраструктура не забезпечує належного рівня захисту територій і населених пунктів через критичний технічний стан значної частини об'єктів та недостатні темпи виконання планів управління ризиками затоплення. Готовність до запобігання та реагування на повені забезпечується частково, оскільки місцеві

системи оповіщення не повністю модернізовані, матеріальні резерви не накопичені у передбачених обсягах.

За таких умов повені можуть і надалі призводити до підтоплення населених пунктів, пошкодження інфраструктури, ускладнення евакуації, збільшення матеріальних збитків, людських втрат і додаткових витрат державного та місцевих бюджетів на ліквідацію наслідків. Мінімізація наслідків повеней залежить від переходу від фрагментарного реагування до ризик-орієнтованого управління, за якого гідрометеорологічні дані своєчасно перетворюються на управлінські рішення, протипаводкові заходи плануються відповідно до реальних ризиків, а територіальні громади мають достатні ресурси, системи оповіщення і підготовлене населення до дій в умовах виникнення повеней.

1. Управління повенями не функціонує як повністю інтегрований механізм. Державна політика у сфері управління повенями формується через низку стратегічних, програмних та операційних документів, однак єдиного комплексного документа, який би об'єднував прогнозування, запобігання, захист територій, готовність, оповіщення та реагування, немає. Крім того, організаційна структура управління повенями охоплює основних суб'єктів, але чітка координація між ними не забезпечена. Як наслідок, управління повенями не функціонує як повністю інтегрований механізм, зокрема, гідрологічне та гідрометеорологічне прогнозування, інфраструктурний захист та протипаводкові заходи, а також система оповіщення не узгоджені між собою. Це ускладнює визначення відповідальних за кінцевий результат, своєчасне ухвалення управлінських рішень та координацію дій між суб'єктами системи.

2. Система гідрометеорологічних спостережень і прогнозування має обмежену технічну спроможність. Спроможність Українського гідрометеорологічного центру Державної служби України з надзвичайних ситуацій (далі – УкрГМЦ) своєчасно отримувати, обробляти та передавати гідрометеорологічні дані є критичною передумовою для всієї системи управління повенями, оскільки саме від якості прогнозів і попереджень залежать своєчасність ухвалення рішень органів влади, оповіщення населення, підготовка сил реагування та мінімізація наслідків повеней.

Водночас кількість пунктів спостережень у зв'язку з тимчасовою окупацією територій скоротилася: метеорологічних станцій на 28 відс., гідрологічних постів – 22 відс., озерних гідрометеорологічних постів – 20 відсотків. Із 14 автоматизованих комплексів фактично працюють лише 9, автоматизовані гідрологічні пости переважно зосереджені на річках Карпатського регіону і є недостатніми за кількістю. Через відсутність необхідних приладів частина гідрологічних спостережень здійснювалася вручну або візуально: рівень води на річкових та озерних постах вимірювався за допомогою водомірної рейки, а хвилювання на озерах визначалося візуально.

Щільність метеорологічної мережі також не відповідає рекомендаціям Всесвітньої метеорологічної організації з урахуванням фізико-географічного положення України та різноманітності її рельєфу. Станом на 01.01.2026 функціонувало 136 метеорологічних станцій, тоді як мінімальна потреба для вимірювання температури становить близько 400 станцій, а для спостережень за опадами – близько 1000 пунктів. Як наслідок, обмежується просторова деталізація гідрометеорологічних даних, точність прогнозування небезпечних явищ і своєчасність раннього попередження.

Крім того, у 2022 році знищено єдиний сучасний доплерівський метеорологічний радар, який забезпечував покриття лише 15 відс. території України. Це обмежило можливості оперативного спостереження за інтенсивністю та розподілом опадів, знизило точність виявлення загрози повеней і ускладнило завчасне попередження органів влади та населення.

У 2022–2025 роках придбано лише 22 відс. визначеної потреби у гідрометеорологічних приладах та обладнанні, а потреба в капітальному ремонті об'єктів мережі визначалася на мінімальному рівні – 2–3 відс. їх загальної кількості. Недоліки планування і контролю призвели до придбання окремих позицій без належно визначеної потреби, закупівлі обладнання російського виробництва та тривалого введення основних засобів в експлуатацію через обмежену кадрову спроможність УкрГМЦ. Це свідчить про повільні темпи оновлення матеріально-технічної бази та обмежує можливості якісного й оперативного прогнозування небезпечних гідрометеорологічних явищ і своєчасність раннього попередження органів влади та населення.

3. Попередження про небезпечні явища не завжди забезпечували належну превентивну дію. Хоча небезпечні гідрометеорологічні явища у досліджених випадках загалом прогнозувалися, попередження не завжди були достатньо завчасними, деталізованими та практично придатними для превентивного реагування. Вони часто мали узагальнений характер і не містили конкретизації щодо населених пунктів, можливих наслідків і територій ризику, що обмежувало можливості органів влади своєчасно вживати заходів для мінімізації наслідків повеней. Як наслідок, органи влади та місцевого самоврядування не завжди мали достатньо часу і детальної інформації для завчасного ухвалення рішень, підготовки сил реагування, інформування населення та мінімізації наслідків повеней. Засідання комісій з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій скликались вже для оцінки наслідків повеней, а не для ухвалення рішень щодо оперативного реагування на загрозу.

Водночас обмежений доступ до гідрометеорологічних даних з територій Російської Федерації та Республіки Білорусь ускладнює прогнозування і регулювання стоку Дніпра. Припинення обміну даними щодо транскордонних водозборів, зокрема річок Дніпро та Прип'ять, обмежує можливості

прогнозування весняного водопілля, оцінки притоку води та ухвалення своєчасних рішень щодо регулювання стоку. Як наслідок, управління режимами роботи водосховищ, планування пропуску весняного водопілля, оцінка ризиків затоплення та заходи із запобігання негативним наслідкам здійснюються в умовах підвищеної інформаційної невизначеності, що призводить до неочікуваних наслідків.

4. Протипаводкова інфраструктура не забезпечує належного рівня захисту територій і населених пунктів. Критичний рівень зносу мають 70 відс. об'єктів протипаводкової інфраструктури. Значна частина таких об'єктів розташована у Закарпатському та Прикарпатському регіонах – зонах значних ризиків виникнення паводків. Це підвищує ризик неспроможності інфраструктури забезпечити належний захист населення і територій у разі виникнення повеней.

Водночас непроведення інвентаризації протипаводкової інфраструктури не дає змоги органам влади та водогосподарським організаціям мати повну й актуальну інформацію про фактичний технічний стан споруд, рівень їх пошкодження, залишкову захисну спроможність і потребу у ремонті, реконструкції або відновленні. Без такої інформації неможливо достовірно визначити найбільш ризикові об'єкти, обґрунтовано оцінити потребу у фінансуванні та забезпечити спрямування ресурсів насамперед на ті споруди, від яких залежить найбільший захисний ефект для населення і територій.

Як наслідок, планування протипаводкових заходів і визначення пріоритетів фінансування здійснюються в умовах неповної інформації про фактичний стан інфраструктури. Це знижує ефективність управлінських рішень, обмежує можливості своєчасного оновлення найбільш критичних об'єктів і зберігає ризик недостатнього захисту територій та населених пунктів у разі виникнення повеней або паводків.

Виконання планів управління ризиками затоплення (далі – ПУРЗ) у 2023–2025 роках становило 33 відс., у тому числі заходи з відновлення інфраструктури виконано лише на 9 відс. запланованого обсягу.

Водночас виконання протипаводкових заходів було обмежене одночасно двома чинниками: недостатнім обсягом фінансування порівняно з реальною потребою (використано 335,8 млн грн, або 8,5 відс. необхідного обсягу) та неефективним управлінням частиною вже виділених бюджетних коштів (156,9 млн грн, або 31,8 відс. відкритих асигнувань зі спеціального фонду не використано та зараховано до залишків на кінець року). Це відтермінувало виконання робіт, знизило темпи оновлення протипаводкової інфраструктури, призвело до подорожчання окремих заходів у майбутніх періодах і зберегло ризики недостатнього захисту населених пунктів та територій від повеней.

Як наслідок, оновлення критично зношених об'єктів здійснюється недостатніми темпами, а заплановані заходи не забезпечують належного зниження ризиків затоплення для територій і населених пунктів.

5. Захист населених пунктів від шкідливої дії вод забезпечено не в повному обсязі. У 2023–2025 роках за рахунок виконання бюджетної програми захист забезпечено для 50 населених пунктів із 220, які потребують захисту, або 23 відс. потреби. Досягненню результату сприяло виконання окремих заходів з відновлення об'єктів протипаводкової інфраструктури, пошкоджених паводками минулих років. Водночас запланованого показника не досягнуто повністю. Як наслідок, частина населених пунктів залишається без належного рівня протипаводкового захисту, що зберігає ризик підтоплення, пошкодження інфраструктури та збільшення витрат на ліквідацію наслідків майбутніх повеней.

6. Готовність до запобігання та реагування на повені забезпечується частково. Створення та модернізація місцевих систем оповіщення перебуває на рівні 12 відс., а введення в експлуатацію територіальних систем оповіщення лише у 8 з 24 регіонів обмежують своєчасність та адресність інформування населення про загрозу повеней. Фактичне інформування населення часто здійснюється через комбіновані канали – сирени, гучномовці, радіо, телебачення, SMS, мобільні додатки, месенджери, органи місцевого самоврядування, рятувальників і поліцію. Такий підхід частково компенсує відсутність модернізованих систем, але не є їх повноцінною заміною. Як наслідок, у разі швидкого розвитку паводку або локального підтоплення частина населення може не отримати своєчасного, адресного і підтвердженого попередження.

Матеріальні резерви також створені не в повному обсязі: оперативний матеріальний резерв Державної служби України з надзвичайних ситуацій (далі – ДСНС) станом на 01.01.2026 накопичено лише на 12 відс. затверджених обсягів (зокрема, майже 41 відс. матеріальних цінностей для реагування на повені), регіональні резерви – у середньому на 54 відс., місцеві – на 48 відсотків. Найбільш вразливим залишається місцевий рівень, оскільки саме територіальні громади першими реагують на локальні підтоплення, пошкодження інфраструктури, потребу в евакуації та першочерговому забезпеченні населення. Як наслідок, недостатнє накопичення резервів знижує ресурсну готовність до першочергового реагування, евакуації, забезпечення постраждалого населення та ліквідації невідкладних наслідків повеней.

Навчання та інформування населення щодо дій у надзвичайних ситуаціях проводяться, а тематика повеней і паводків включається до окремих матеріалів і навчань. Водночас відсутність окремого обліку таких заходів, даних про охоплення населення саме паводконебезпечних територій та оцінки їх результативності не дає змоги підтвердити, що населення у зонах ризику має достатню практичну готовність до дій у разі загрози або виникнення повені. Загальний індикатор обізнаності населення з правилами поведінки в умовах

надзвичайних ситуацій залишається низьким – 11 відс. у 2025 році при цільовому значенні 90 відс. на 2030 рік, що додатково свідчить про потребу посилення практично орієнтованої підготовки населення.

З урахуванням викладеного Рахункова палата

ВИРІШИЛА:

1. Звіт про результати аудиту діяльності (ефективності) на тему "Управління повенями – оцінка використання гідрометеорологічних даних для готовності до катастроф" (далі – Звіт) затвердити.

2. Це рішення Рахункової палати та Звіт надіслати Верховній Раді України.

3. Це рішення Рахункової палати та Звіт надіслати Комітетові Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування і рекомендувати розглянути їх на своєму засіданні.

4. Відомості про результати аудиту у формі рішення Рахункової палати і Звіт надіслати **Кабінетові Міністрів України** і рекомендувати доручити:

4.1. Міністерству внутрішніх справ України (далі – МВС) спільно з Міністерством економіки, довкілля та сільського господарства України, ДСНС, Державним агентством водних ресурсів України та обласними державними адміністраціями (військовими адміністраціями):

підготувати та внести до 31.12.2026 на розгляд Кабінетові Міністрів України проєкт нормативно-правового акта, яким визначити центральний орган виконавчої влади, що забезпечить формування державної політики в галузі управління ризиками затоплення. Визначення центрального органу виконавчої влади забезпечить формування державної політики у сфері управління ризиками затоплення, дасть змогу визначити чіткий розподіл повноважень між суб'єктами цієї сфери, узгодженість стратегічного планування та координацію заходів із запобігання, захисту, підготовки, прогнозування і раннього попередження;

підготувати та внести до 31.12.2026 на розгляд Кабінетові Міністрів України проєкт нормативно-правового акта, яким визначити єдиний координаційний механізм у сфері управління повенями, що забезпечить узгодження стратегічного планування, використання гідрометеорологічних даних, виконання заходів ПУРЗ, оповіщення населення та реагування на загрозу або виникнення повеней. Єдиний координаційний механізм повинен забезпечувати чітко визначену відповідальність, практичний зв'язок між прогнозуванням, плануванням, оповіщенням, превентивними заходами і реагуванням на повені, а також посилення міжвідомчої координації;

проаналізувати до 31.12.2027 стан виконання ПУРЗ та забезпечити їх коригування з урахуванням випадків виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних із затопленням території, для якої вони розроблялися, а також зміни клімату, наслідків воєнних дій, фактичного стану гідрометеорологічної мережі, протипаводкової інфраструктури, актуальності карт загроз і ризиків, зміни відповідальних виконавців,

реалістичності строків виконання та фінансових можливостей державного і місцевих бюджетів. Оновлені ПУРЗ повинні забезпечувати реалістичну, ризик-орієнтовану та впроваджувану основу для визначення пріоритетних заходів, розподілу відповідальності між виконавцями, планування необхідних ресурсів і моніторингу їх виконання.

4.2. МВС спільно з ДСНС підготувати до 31.12.2026 та внести в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України проєкт нормативно-правового акта щодо приведення Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 року № 1052, у відповідність із Водним кодексом України у частині реалізації державної політики в галузі управління ризиками затоплення. Внесені зміни повинні усунути невідповідність між цим Кодексом і підзаконним актом та чіткіше визначити інституційну відповідальність за планування, оновлення, моніторинг і комунікацію у сфері управління ризиками затоплення.

4.3. ДСНС, місцевим державним адміністраціям та органам місцевого самоврядування:

забезпечити до 31.12.2026 розроблення та погодження технічних завдань на створення (модернізацію) територіальних / місцевих автоматизованих систем централізованого оповіщення, визначивши першочерговими паводконебезпечні регіони та територіальні громади, у яких у 2022–2025 роках виникали повені. Створені (модернізовані) автоматизовані системи централізованого оповіщення мають забезпечувати своєчасне і надійне оповіщення населення у разі загрози або виникнення повені в громадах із найвищими ризиками затоплення;

передбачити до 31.12.2026 у проєктах організаційно-методичних вказівок із підготовки населення до дій у надзвичайних ситуаціях на 2027–2028 роки окремі заходи з навчання всіх категорій населення на паводконебезпечних територіях діям у разі загрози або виникнення повені, визначити мінімальні показники моніторингу таких заходів щодо їх кількості, категорій і чисельності охопленого населення, охоплення паводконебезпечних територій, а також забезпечити виокремлення й періодичне узагальнення відповідної інформації в адміністративній звітності. Передбачені окремі заходи мають забезпечити цільове охоплення навчанням населення на паводконебезпечних територіях, отримання достовірної інформації про масштаби проведених заходів, виявлення територій і категорій населення з недостатнім рівнем підготовки та своєчасне коригування навчальних заходів для підвищення практичної готовності населення до дій у разі загрози або виникнення повені.

4.4. Центральним та місцевим органам виконавчої влади забезпечити до 31.12.2027 поповнення матеріальних резервів до мінімально необхідного рівня, що дасть змогу здійснювати заходи з першочергового реагування на повені (паводки, підтоплення), проводити евакуаційні заходи, аварійно-рятувальні роботи, заходи із забезпечення тимчасового захисту інфраструктури та надання допомоги

постраждалим, насамперед у паводконебезпечних регіонах та територіальних громадах із низьким рівнем фінансової спроможності, за рахунок коштів державного та місцевого бюджету, інших незаборонених джерел, зокрема гуманітарної (благодійної) допомоги.

5. Це рішення Рахункової палати і Звіт надіслати **Міністерству економіки, довілля та сільського господарства України** і рекомендувати:

взяти участь до 31.12.2026 у підготовці та погодженні проєкту нормативно-правового акта, яким визначити єдиний координаційний механізм у сфері управління повенями, що забезпечить узгодження стратегічного планування, використання гідрометеорологічних даних, виконання заходів ПУРЗ, оповіщення населення та реагування на загрозу або виникнення повеней. Єдиний координаційний механізм повинен забезпечувати чітко визначену відповідальність, практичний зв'язок між прогнозуванням, плануванням, оповіщенням, превентивними заходами і реагуванням на повені, а також посилення міжвідомчої координації;

проаналізувати до 31.12.2027 стан виконання ПУРЗ та забезпечити спільно з ДСНС їх коригування з урахуванням випадків виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних із затопленням території, для якої вони розроблялися, а також зміни клімату, наслідків воєнних дій, фактичного стану гідрометеорологічної мережі, протипаводкової інфраструктури, актуальності карт загроз і ризиків, зміни відповідальних виконавців, реалістичності строків виконання та фінансових можливостей державного і місцевих бюджетів. Оновлені ПУРЗ повинні забезпечувати реалістичну, ризик-орієнтовану та впроваджену основу для визначення пріоритетних заходів, розподілу відповідальності між виконавцями, планування необхідних ресурсів і моніторингу їх виконання.

6. Це рішення Рахункової палати і Звіт надіслати **Державному агентству водних ресурсів України** та рекомендувати:

6.1. Забезпечити проведення інвентаризації протипаводкової інфраструктури, включаючи уточнення технічного стану, ступеня зносу, пошкоджень, аварійності, потреби у ремонті, реконструкції, будівництві або списанні об'єктів. Результати цієї інвентаризації повинні сформулювати достовірну основу для ризик-орієнтованого визначення пріоритетів фінансування, ремонту, реконструкції чи будівництва об'єктів, а також для подальшого моніторингу їх здатності захищати населення і території від повеней (термін виконання: до 31.12.2026).

6.2. Сформулювати перелік першочергових об'єктів протипаводкової інфраструктури для відновлення, реконструкції або будівництва з урахуванням рівня паводкового ризику, кількості населення, що потребує захисту, технічного стану споруд, наявності проектно-кошторисної документації та можливих

наслідків руйнування таких об'єктів. Цей перелік повинен забезпечувати визначення першочергових об'єктів з найвищим ризиком затоплення і найбільшим захисним ефектом для населення та територій, на які спрямовуватимуться подальше фінансування та реалізація заходів, зокрема шляхом підготовки публічних інвестиційних проєктів (термін виконання: протягом 9 місяців після завершення інвентаризації).

6.3. Забезпечити формування відомчого матеріального резерву для потреб функціональної підсистеми протипаводкових заходів відповідно до визначеної номенклатури та з урахуванням паводкових ризиків у басейнах річок. Формування резервів має забезпечити підтримання готовності функціональної підсистеми протипаводкових заходів до реагування на повеневі ризики в річкових басейнах, наявність необхідних ресурсів для невідкладних протипаводкових робіт і зменшити залежність першочергового реагування від ситуативного залучення ресурсів (термін виконання: до 31.12.2027).

7. Це рішення Рахункової палати і Звіт надіслати **Державній службі України з надзвичайних ситуацій** і рекомендувати:

7.1. Розробити типові рекомендації для органів місцевого самоврядування щодо перевірки результативності системи оповіщення населення у разі загрози повеней. Типові рекомендації повинні містити механізми, які дадуть можливість органам місцевого самоврядування підтвердити, чи забезпечують такі канали своєчасне, надійне та адресне доведення попереджень до населення на паводконебезпечних територіях, зокрема у віддалених, прирічкових, гірських населених пунктах та серед вразливих груп населення (термін виконання: до 01.06.2027).

7.2. Забезпечити в межах компетенції надання методичної допомоги центральним та місцевим органам виконавчої влади й органам місцевого самоврядування у створенні та використанні матеріальних резервів для запобігання та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій (термін виконання: до 31.12.2026).

7.3. Розробити методологію прогнозування місцевого стоку, утвореного внаслідок зливових дощів. Ця методологія має забезпечити завчасне визначення територій із ризиком формування інтенсивного місцевого та схилового стоку, прогнозування можливих місць і масштабів підтоплення, насамперед на малих водотоках та в гірських і передгірських районах, а також підготовку територіально конкретизованих попереджень для своєчасного вжиття органами влади превентивних заходів, оповіщення населення та організації реагування (термін виконання: до 31.12.2026).

7.4. Спільно з **Українським гідрометеорологічним центром Державної служби України з надзвичайних ситуацій**:

7.4.1. Визначити пріоритетні ділянки та території для модернізації гідрометеорологічної мережі, насамперед у паводко- та селенебезпечних районах, на

малих річках, у гірських і передгірських регіонах, на територіях із потенційно значними ризиками затоплення, а також у транскордонних басейнах, де обмежений або припинений обмін гідрометеорологічними даними. Перелік пріоритетних ділянок має стати основою для спрямування заходів модернізації на найбільш вразливі території та, як наслідок, підвищення якості прогнозування, завчасності попереджень і охоплення спостереженнями територій, що піддаються ризику затоплення (термін виконання: до 31.12.2026).

7.4.2. Підготувати поетапний план технічного переоснащення гідрометеорологічної мережі та розвитку автоматизованих гідрологічних та гідрометеорологічних спостережень із визначенням пріоритетних постів і станцій, необхідного обладнання, орієнтовної вартості, можливих джерел фінансування, строків виконання та очікуваного впливу на якість прогнозування і завчасність попереджень. Цей план повинен забезпечувати підвищення якості й оперативності отримання гідрометеорологічних даних, точність прогнозування та завчасність попереджень про загрозу повеней (термін виконання: до 31.12.2026).

7.4.3. Уточнити фактичну потребу гідрометеорологічних організацій у приладах, обладнанні та капітальному ремонті об'єктів мережі для її врахування під час бюджетного планування, формування розрахунків потреби в коштах, планів закупівель і залучення міжнародної технічної допомоги. Уточнена потреба повинна забезпечити узгодження фінансування і закупівлі з реальними потребами мережі та спрямовувати ресурси на обладнання й об'єкти, які найбільше впливають на якість спостережень, прогнозування і завчасність попереджень (термін виконання: до 31.12.2026).

7.4.4. Забезпечити пріоритетне введення в експлуатацію придбаних або отриманих приладів та обладнання, які фактично не використовуються у гідрометеорологічній діяльності. Пріоритетне введення в експлуатацію використання вже придбаного або отриманого обладнання має забезпечити підвищення якості гідрометеорологічних спостережень, прогнозування та завчасності попереджень про загрозу повеней (термін виконання: до 31.12.2026).

7.4.5. Забезпечити проведення аналізу кадрової спроможності УкрГМЦ та підпорядкованих гідрометеорологічних організацій, насамперед за напрямками функціонування мережі спостережень, оброблення і передавання даних, технічного обслуговування обладнання та інформаційних технологій. За результатами аналізу визначити заходи, необхідні для забезпечення достатньої кадрової спроможності з метою забезпечення технічного обслуговування обладнання. Ці заходи повинні забезпечувати задоволення критичних кадрових потреб, достатню технічну і прогнозу спроможність для підтримання роботи обладнання і своєчасного введення в експлуатацію придбаного обладнання (термін виконання: до 31.12.2026).

8. Це рішення Рахункової палати і Звіт надіслати **Українському гідрометеорологічному центру Державної служби України з надзвичайних ситуацій** і рекомендувати взяти участь у:

8.1. Визначенні пріоритетних ділянок та територій для модернізації гідрометеорологічної мережі, насамперед у паводко- та селенебезпечних районах, на малих річках, у гірських і передгірських регіонах, на територіях із потенційно значними ризиками затоплення, а також у транскордонних басейнах, де обмежений або припинений обмін гідрометеорологічними даними. Перелік пріоритетних ділянок має стати основою для спрямування заходів модернізації на найбільш вразливі території та, як наслідок, підвищення якості прогнозування, завчасності попереджень і охоплення спостереженнями територій, що піддаються ризику затоплення (термін виконання: до 31.12.2026).

8.2. Підготовці поетапного плану технічного переоснащення гідрометеорологічної мережі та розвитку автоматизованих гідрологічних та гідрометеорологічних спостережень із визначенням пріоритетних постів і станцій, необхідного обладнання, орієнтовної вартості, можливих джерел фінансування, строків виконання та очікуваного впливу на якість прогнозування і завчасність попереджень. Цей план повинен забезпечувати підвищення якості й оперативності отримання гідрометеорологічних даних, точність прогнозування та завчасність попереджень про загрозу повеней (термін виконання: до 31.12.2026).

8.3. Уточненні фактичної потреби гідрометеорологічних організацій у приладах, обладнанні та капітальному ремонті об'єктів мережі для її врахування під час бюджетного планування, формування розрахунків потреби в коштах, планів закупівель і залучення міжнародної технічної допомоги. Уточнена потреба повинна забезпечити узгодження фінансування і закупівлі з реальними потребами мережі та спрямовувати ресурси на обладнання й об'єкти, які найбільше впливають на якість спостережень, прогнозування і завчасність попереджень (термін виконання: до 31.12.2026).

8.4. Забезпеченні пріоритетного введення в експлуатацію придбаних або отриманих приладів та обладнання, які фактично не використовуються у гідрометеорологічній діяльності. Пріоритетне введення в експлуатацію вже придбаного або отриманого обладнання має забезпечити підвищення якості гідрометеорологічних спостережень, прогнозування та завчасності попереджень про загрозу повеней (термін виконання: до 31.12.2026).

8.5. Проведенні аналізу кадрової спроможності УкрГМЦ та підпорядкованих гідрометеорологічних організацій, насамперед за напрямками функціонування мережі спостережень, оброблення і передавання даних, технічного обслуговування обладнання та інформаційних технологій. За результатами аналізу визначити заходи, необхідні для забезпечення достатньої кадрової спроможності з метою забезпечення технічного обслуговування обладнання. Ці заходи повинні забезпечувати задоволення критичних кадрових потреб, достатню технічну і прогнозу спроможність для підтримання роботи

обладнання і своєчасного введення в експлуатацію придбаного обладнання (термін виконання: до 31.12.2026).

9. Оприлюднити це рішення Рахункової палати і Звіт на офіційному вебсайті Рахункової палати.

10. Контроль за виконанням цього рішення покласти на заступника Голови Рахункової палати Сергія Ключку.

Голова

Ольга ПІЩАНСЬКА

